

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Som jeg nævnte i min foregående tale, så ligner beslutningsforslagene B 147 og det her, B 158, jo hinanden til forveksling, om end forslaget fra Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti ikke mindst økonomisk er væsentligt mere vidtgående end det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Men jeg vil ligesom til det foregående gerne kvittere Dansk Folkeparti for det fremsatte forslag. Vi er helt enige i intentionerne i forslaget, som jo også understøtter målsætningen i regeringsgrundlaget om at sikre en hurtig og intensiv relevant behandling for personer, der har forsøgt selvmord.

Som jeg også nævnte i min foregående tale, så synes jeg, det kunne være relevant – og vi er i hvert fald meget åbne over for det i Venstre – at vi i udvalget enten ser på og udarbejder en fælles beretning om området, eller at vi i vores beretning tilkendegiver, at det er noget, som vi i satspuljekredsen ønsker at se nærmere på, og at vi herunder vil drøfte, hvilke initiativer der eventuelt kan være behov for til at understøtte en bedre udvikling på det her område, udover de 20 mio. kr., som vi jo afsatte i forbindelse med den seneste satspuljeaftale.

Vi er som sagt enige i intentionerne og vil gerne kvittere for det fremsatte forslag, men det er klart, at vi også skal sikre, at vi kan finde en finansiering til en eventuelt yderligere styrkelse af området. Men jeg synes, de initiativer, vi tog i forbindelse med den sidste satspuljeaftale, var positive, ligesom jeg også synes, man skal se på de initiativer, der er blevet taget gennem de sidste 5-10 år. Når man hørte de foregående talere, kunne man godt få den opfattelse, at der ingenting var tilført det her område, og det syntes jeg retfærdigvis ikke var en helt korrekt gengivelse af det. Det er ikke det samme som, at vi er i mål, men det er positivt, at der er igangsat en række initiativer på området.

Samtidig er jeg også meget enig i ministerens sidste kommentar om, at det jo også er vigtigt, at vi kigger tilbage og ikke kun frem, i den forstand, at vi også ser på, hvad det så er for nogle ting, der spiller ind. Og her er det jo nødvendigt, at vi ikke kun har fokus på det psykiatriske system, men også på den rolle, som skole, forældre og os alle sammen som pårørende spiller i den forbindelse, og at vi også får det ind i drøftelserne på området.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lene Hansen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Lene Hansen (S):

Ligesom det forslag fra SF og Enhedslistens side, som vi behandlede for få øjeblikke siden, er det her er et utrolig sympatisk forslag. Det er i høj grad vigtigt at få gjort mere ved den indsats, der skal til for at få nedbragt antallet af selvmord og selvmordsforsøg i Danmark. De helt horrible tal, der fremlægges i forslaget som baggrund for, at man fremsætter forslaget, kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Vi vil i Socialdemokratiet meget gerne være med til at ændre på disse forhold.

Først og fremmest skal vi have meget mere fokus på de personer, man kan sige er selvmordstruede. Det er et emne, der ikke tales så meget om i dag i Danmark. Det er velsagtens det, man kan sammenligne med et samfundsmæssigt tabu. Derfor er dagens drøftelse her i salen i sig selv vigtig. Men en drøftelse nedbringer jo ikke det alt for store antal selvmord og selvmordsforsøg, og vi er helt enige med forslagsstillerne i, at nu skal der gøres noget.

Som nævnt under behandlingen af B 147 om ret til behandling af selvmordstruede er der allerede mange ting i gang i regionerne. Sundhedsstyrelsen og Center for Selvmordsforskning har planer om og viden om, hvordan man kan begrænse antallet af selvmord og nok så vigtigt begrænse antallet, der forsøger igen efter at have overlevet et selvmordsforsøg. Vi vil gerne fra vores side analysere de kompetencer, der allerede findes, og samle alle de gode erfaringer, vi overhovedet kan finde, før vi begynder at ændre på den nuværende struktur for forebyggelse og behandling af selvmordstruede.

Vi vil meget gerne samle Folketinget til en beretning om hjælp til selvmordstruede, hvor det klargøres, hvilke punkter Folketingets partier kan blive enige om. Og måske kan vi endda her i dag blive enige om at lave en fælles beretning for de to forslag, som jo nærmest er identiske, i hvert fald hvad angår formålet.

Til slut vil jeg også gerne takke Dansk Folkeparti for at fremsætte forslaget og dermed være med til at igangsætte en nødvendig og vigtig debat.